

Тернопільський осередок
Наукового товариства імені Шевченка

Г. М. Возняк

МИХАЙЛО ПЕТРОВИЧ –
ФІЛОСОФ І МАТЕМАТИК.
ПОВЕРНЕННЯ В УКРАЇНУ

ББК 22.1я72
В35

Рецензенти:

Кушнір Р. М.

член-кореспондент НАН України, доктор фізико-математичних наук,
дійсний член НТШ, професор, директор Інституту прикладних проблем механі-
ки

і математики ім. Я. С. Підстригача НАН України;

Бомба А. Я.

доктор технічних наук, дійсний член НТШ, професор кафедри інформатики
та прикладної математики Рівненського державного
гуманітарного університету

Возняк Г. М.

В35 Михайло Петрович — філософ і математик. Повернення в Україну / Г. М. Возняк. — Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2023. — 48 с.: іл.

ISBN 978-966-10-7986-0

У даній книзі висвітлено маловідомі сторінки творчого та життєвого шляху дійсного члена Наукового товариства імені Шевченка, професора Михайла Петровича — видатного українського математика. Подано короткий огляд наукових праць і педагогічної спадщини.

Книга розрахована на широке коло читачів, для всіх, хто хоче більше знати про славних українців.

ББК 22.1я72

Охороняється законом про авторське право.

Жодна частина цього видання не може бути відтворена в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва

ISBN 978-966-10-7986-0

© Навчальна книга – Богдан, 2023

Вступ

Формування національної самосвідомості, відродження української культури і науки як її складової частини — ось головні завдання, які ставлять перед собою сьгодні вища та середня школи. Відповідно до концепції української національної школи, математика повинна поряд з іншими дисциплінами знайти певне місце в навчально-виховному процесі загальноосвітньої школи.

Як відомо, щедра українська земля виплекала не одне покоління талановитих учених. Так склалося історично, що багатьом українським науковцям довелося жити і працювати далеко за межами рідної землі. Саме тому в отчому краю їхній талант не завжди був належно оцінений. Як слушно відмітив президент Міжнародної асоціації українців Іван Дзюба: «Конче потрібно повернути Україні імена великих діячів, митців і вчених, «привласнених» іншими культурами».

Сьгодні стараннями окремих дослідників повертаються Україні незаслужено забуті і штучно вилучені імена літераторів, істориків. Проте варто відмітити, що про українських митців нам відомо набагато більше, ніж про вчених-природодослідників, математиків і винахідників. А серед них було чимало таких, чиїми відкриттями гордиться весь світ, окрім України. Це Михайло Петрович — академік, доктор філософії, професор математики Університету в Белграді, член Сербської королівської академії, дійсний член Наукового товариства імені Шевченка у Львові; Володимир Варичак — доктор філософії, професор математики в Загребі, дійсний член Наукового товариства імені Шевченка у Львові. Предків цих математиків-педагогів обставини змусили залишити рідну землю. Проте вони постійно підтримували зв'язок з українськими вченими, обмінювалися науковими матеріалами на міжнародних математичних конгресах.

Потрібно відмітити, що про життя цих вчених-математиків, їхню наукову діяльність майже нічого не відомо. В «Біографічному словнику діячів у галузі математики» О. І. Бородіна та А. С. Бугая як

про М. Петровича, так і про В. Варичака не згадується. В «Математичній енциклопедії» про цих математиків теж нічого не написано. Тому постало завдання: зібрати необхідний матеріал, щоб вивчити та проаналізувати наукову і педагогічну спадщину цих видатних науковців.

В дослідженні цього питання допомогло ознайомлення з «Хронікою НТШ», вивчення збережених публікацій, які висвітлюють наукову і просвітницьку діяльність цього Товариства, перегляд і опрацювання «Збірника математично-природописно-лікарської секції Наукового товариства ім. Шевченка у Львові». Книга сербського літературознавця Драгана Трифуновича «Летопис живота и рада Михаила Петровича» (написана сербською мовою) дала змогу вивчити математичні праці академіка М. Петровича, глибоко ознайомитися з його науковою і педагогічною діяльністю. Потрібно відмітити, що досі цим твором ніхто не цікавився, підтвердженням чого є нерозрізані сторінки книги.

На жаль, матеріалів, що описують життя і діяльність Володимира Варичака, ще менше.

Для досягнення поставленої мети потрібно було:

- 1) розкрити загальноосвітнє значення наукових досягнень М. Петровича і В. Варичака;
- 2) визначити роль історичних довідок, складених на основі опрацьованого матеріалу.

І. Життєвий і творчий шлях Михайла Петровича

1.1. Родовід. Дитинство Михайла

У 90-х роках XVIII століття сім'я Арсенія Петровича покинула Україну й оселилася в Сербії на околиці села Юнковці. Петровичі працювали на землі, а пізніше торгували.

У 1843 році в сім'ї Радивоя Петровича народився первісток Никодим — майбутній батько Михайла Петровича. В Юнковцях Никодим провів перші роки свого життя і закінчив початкову школу. Через слабке здоров'я він не міг працювати в торгівлі й у віці п'ятнадцяти років переїхав у Белград. Як добре вихованого й освіченого юнака, сина багатого купця, Никодима прийняли в Белградську богословську школу, яку він закінчив у 1861 році. Для завершення освіти Никодим їде в Україну, щоб студіювати в Києві теологію. Після повернення в Сербію в 1865 році Никодим Петрович блискуче склав іспит на звання професора богослов'я.

Цього ж року молодий богослов знайомиться зі священником Новіцею Лазаревичем, часто буває в нього вдома. Саме тоді він познайомився і покохав доньку свого старшого друга Мілицу. В березні 1867 року в Соборній церкві в Белграді взяли шлюб священник Никодим Петрович і Мілиця Лазаревич.

Професор богослов'я
Никодим Петрович, 1868 рік

Кінець безкоштовного уривку.
Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію
КНИГИ.